

**Odpadní vody z provozů mají své limity
aneb co by měli vědět veškerá stravovací zařízení, hotely, restaurace,
školy, rychlá občerstvení, nemocnice, pečovatelské domy, vojsko, výrobní
lahůdek, masokombináty a další.**

Když si pustíte vodu z kohoutku, očekáváte automaticky kvalitní čistou tekutinu. Kolik energie a procesů se v ní skrývá, než ji použijete, možná ani netušíte. Denně se jí na naší planetě spotřebuje nepředstavitelné množství a někde se jí citelně nedostává, jinde zase přebývá. Po jejím použití ve všech možných procesech z domácností i průmyslu odchází jako odpadní voda, aby se opět vyčištěná dostala zpátky k člověku.

Mnoho lidí ví, že pitná voda má nějaké limity a parametry, které zaručují její kvalitu. Odpadní voda má však také své emisní limity, které jsou dané legislativou a které se musí dodržovat. Pokud budeme žít v domnění, že po použití pitné vody už nás dále nezajímá co se s ní děje, můžeme v blízkém budoucnu očekávat nepříjemnou realitu.

To byl také důvod vydat se za poznáním a získat zkušenosti s čištěním odpadních vod v zahraničí. Z těchto poznatků a zkušeností vznikl projekt, který se v současnosti představuje pod názvem „BIOSYSTÉMY“. Tento systém ve své komplexnosti řeší čištění odpadních vod přímo u zdroje znečištění, především producentů potravinářské výroby a stravování.

Největší znečišťovatelé jsou totiž veškeré stravovací zařízení, ať už jde o hotely, restaurace, školy, fast foody, nemocnice, pečovatelské domy, vojsko, výrobní lahůdek, masokombináty a další.

U těchto provozů se instalují zařízení, které přesně a v pravidelných dávkách dodávají do odpadní vody potřebné mikroorganismy pro její čištění. Takto předčištěná voda tzv. procesem β -oxidace usnadňuje konečné dočištění na městských čističkách odpadních vod.

K tomu, aby tento proces byl maximálně úspěšný a efektivní, je nutná základní hygienická disciplína každého provozu. Separace tuhých odpadů, které nepatří do kanalizace ani prostřednictvím drtiče, separace fritovacích olejů a šetrné používání detergentů a desinfekcí je stále pro některé producenty tvrdým oříškem.

Existuje sice celá řada vyhlášek a zákonů, které definují jak se má producent k odpadním vodám chovat, ale z praxe víme, že až po návštěvě kontrolních orgánů se některé provozy začnou zajímat, kde je v kanalizačním řádu umístěn lapač tuků...

Začleněním do EU nám pozvolna končí výjimky a začíná realita. Aby byla pokud možno nedestruktivní, nabízí sdružení „BIOSYSTÉMY“ komplexní servis od řízené aplikace mikrobiologických kultur pro dodržování stanovených emisních limitů, ošetření kanalizačního řádu, údržbu lapačů tuků, separaci olejů a zbytků jídel, až po součinnost s platnou legislativou. Výsledkem této spolupráce by mělo být vytvoření přirozeného prostředí provozů pro činnost mikroorganismů, které se na čištění vody podílejí.

Nekonečný koloběh vody v přírodě je činností člověka značně ovlivňován. Jeho vztah k vodě by měl být jako k sobě samému, neboť z 60% je právě tvořen vodou...

Pomoc najdete také na www.ekopf.cz